

[Lenger]

Vi synes, at indkomspolitik er udemokratisk, for det betyder naturligvis, at man griber ind i den frie aktionsret for arbejderklassen, men i denne sag er det jo hr. Erhard Jakobsen og hr. Erhard Jakobsens regering, der står for præcis den samme linje, som man følger på arbejdsmarkedene i Østeuropa.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er helt enig med hr. Lenger, og hvis vi skal sammenligne med nogen i Østeuropa, hr. Erhard Jakobsen, er det statsministeren, der sidder her i Jaruzelskis rolle, og dem, der stod derude (*Muntherhed*), der optræder, som Solidaritet gjorde under konflikterne i Polen.

Statsministeren vil med hr. Erhard Jakobsens hjælp presse, en bestemt løsning ned over den danske arbejderklasse. Mellem 1½ og 2 millioner mennesker skal leve for nogle ganske bestemte lønninger, som statsministeren og folketingets flertal her vil bestemme, og hvis de ikke vil det, bryder de den lov, som folketingets flertal her vil vedtage. Dermed optræder man fuldkommen, som man gør ovre i Østeuropa, og det er folketingets flertal, der gør det.

Det er der nogle der protesterer imod. Det var der også ovre i Østeuropa, og naturligvis vil jeg da ikke tage afstand fra dem, der protesterer mod den slags, hvad enten de gør det i Østeuropa, eller de gør det i Danmark. Jeg støttede dem, da de gjorde det i Østeuropa. Jeg støtter dem stadig væk, når de gør det, og jeg gør det så sandelig også, når de gør det i Danmark.

Steffensen (KrF):

Også kristeligt folkeparti må på det kraftigste tage afstand fra det, der skete på slotspladsen her i formiddags – bare sagt for en ordens skyld.

Vi er af den opfattelse, at det er bedst, hvis parterne på arbejdsmarkedet selv kan forhandle sig til rette i en overenskomstsituation, og det er derfor meget beklageligt, at de to store organisationer, DA og LO, ikke har kunnet løse opgaven denne gang. Man må spørge sig selv, om det moderne samfund overhovedet har brug for disse organisationer i dag, hvis de kun er i stand til at finde løs-

ninger, når samfundet har ressourcer nok at dele.

Det må da stå både DA og LO ganske klart, at samfundet ikke har råd til denne meningsløse konflikt, og det må stå lige så klart, at ingen har gevinst deraf, tværtimod, at alle kun sætter til derved. De to store organisationer kan ikke være i tvivl om, hvilken gevinst det ville have været såvel for medlemmerne i begge lejre som for hele samfundet, hvis man sammen havde fundet en løsning fremfor at kaste problemerne fra sig og regne med et politisk sikkerhedsnet.

Både DA og LO har meget at få rettet op, hvis de ikke med denne fallit har overflødiggjort sig selv ved at overlade det ubehagelige arbejde til politikerne for selv at stå med rene hænder til næste gang, de skal vælges.

På denne baggrund er det, regeringen nu må gribe ind, og kristeligt folkeparti er tilfreds med, at et flertal her i folketinget er indstillet på at bringe konflikten til ophør ved de fremsatte lovforslag.

I et forlig er der ingen, der opnår at få alle deres ønsker opfyldt. Det er den byrde, som partier, der ønsker at bære et parlamentarisk ansvar, må påtage sig. Det er kristeligt folkeparti parat til, og vi vedstår vort ansvar, idet vi gerne vil nå frem til det overordnede mål: at skabe yderligere arbejdspladser, at bevare og styrke erhvervslivets konkurrenceevne og at fastholde sigtet med regeringens økonomiske politik. Det er for kristeligt folkeparti en vigtig målsætning.

Det mål vil vi gerne nå på en socialt ansvarlig måde, og jeg skal ikke skjule, at der i dette forlig er ting, kristeligt folkeparti gerne havde set udformet på en lidt anden måde. Jeg vil her nævne et par ting inden for den forbrugsbegrænsende del af forliget, som er væsentlige.

Vi må beklage, at det ikke er lykkedes at fastholde en bedre tilgodeseeelse af børnefamilierne. Vi havde gerne set, at det udspil, der har været tale om, på 10.000 kr. pr. barn, var blevet fastholdt. Det blev det ikke. Nu blev det 6.000 kr., bundgrænsen forhøjes med ud over de 150.000 kr., inden den bundne opsparing træder i kraft. Vi minder igen om, at efter vor opfattelse burde børnefamilierne favoriseres i højere grad.

En anden ting, som vi også gerne havde set anderledes, er grundlaget for den bundne opsparing. Kristeligt folkeparti har altid talt